

os et mærkeligt Eksempel paa Selvfølelsens Bevarelse, selv hvor den synes helt opgivet.

Mangen Kvinde, som lever et langt renere og tilsyneladende værdigere Liv, begaar ofte ganske anderledes den Fejl at lade sin Selvfølelse træde under Fødder, til ubodelig Skade for de Mænd, med hvilke hun kommer i Berøring.

De samme Kvinder, som med Afsky omtaler Marie Grubbes Ukvindelighed, har ofte intet imod, at Hustruer ser gennem Fingre med deres Mænds Utroskab. De finder det rørende og kvindeligt skønt, naar en Mand i sit Hjem modtages med ydmyg Kærlighed, efter at han har tilbragt sin Tid med en anden Kvinde og har haft al sin Tanke og al sin Interesse opfyldt af hende.

»For Børnenes Skyld« hedder det saa, bør alt glemmes og tilgives.

Og naar Børnene er store nok til at forstaa Situationen, eller snart vil blive det, hvad Slags Lære er det saa for dem at se en letfærdig Fader blive behandlet med Hensyn, hvad Slags Lære er det for dem at se deres Moder sætte al Selvtægtelse til Side, og finde sig i, at hendes Hustruret trædes under Fødder? Hvor længe vil de respektere hende, naar hun ikke respekterer sig selv, og undertiden oven i Købet forlanger, at de skal elske og agte den Fader, der hensynsløst har forbrudt sig mod hende og mod dem?

Hvilken Forvirring maa der ikke skabes i deres Begreber om, hvad man skylder Samfundets Ordning.

Sandelig, det er en daarlig Moder, der ikke forstaaer, at det vilde være langt sundere for Børnene at se, at Faderens Letsindighed udslettede ham af deres Liv.

Mon ikke den Kvinde, der, tilsyneladende for Børnenes Skyld, ikke helt afskærer Forbindelsen med Faderen under saadanne Forhold, i sit Hjærte bevarer en Rest af Haab om, for sin egen Skyld, at genvinde en Kærlighed, som for den ægte Selvfølelse kun kunde være en ny Fornærmelse.

De hyppige Skilsmisser, med foregaaende Separation, der høres om i vore Dage, har antaget en højst besynderlig, for Kvindens Selvfølelse nedbrydende Karakter, idet Manden anser det for sin Ret at besøge sin fraseparerede Kone under Paaskud af at se til Børnene. Det hænder saaledes, at man om Formiddagen kan træffe en Mand hos den forladte